

bestemme, at et vist Beløb skal komme Grønlænderne til gode, fordi Rigdommene findes i det Land, hvori de bo. Det synes jeg, er ganske naturligt, og det kunde være, at det kunde bære en Del af Udgifterne ved Besejlingen og Transporten, saa at man derved lettere kunde skaffe Grønlænderne Adgang til de europæiske Produkter og lettere Afsætning for deres egne. Jeg synes, det ikke var for meget ved de aarlige Finanslove at bestemme, at Grønlænderne skulle have en Del af Indtægterne — jeg forlanger ikke, at de skulle have det hele, og det kan der diskuteres om, naar Overskuddet foreligger —, men jeg synes, at Ret og Billighed kræver, at man giver dem en Del af den Velstand, der skyldes deres eget Land.

Ordføreren (Bluhme): Jeg kan ikke godt skille Grønland fra Danmark, det hører nu en Gang til Riget, og jeg mener, at den Indtægt, der kan komme derfra, er Statens, og at det bliver Rigsdagens og Regeringens Sag i Fremtiden at bestemme, hvorledes disse Rigdomme skulle anvendes. For Resten tror jeg, det ligger saa fjernt, at vi ikke behøve at diskutere Muligheden deraf i den nærmeste Fremtid. Men jeg vil kun fastslaa, at det, vi gøre ved dette Lovforslag, er at søge at iværksætte en Adskillelse mellem Administrationen og Handelen, fordi det hidtil har vist sig at gaa slet. Saa er det selvfølgelig Meningen, at Handelen skal drives paa en fornuftig og hensigtsmæssig Maade. Men fastsætte vi i Lovforslaget, hvorledes den skal drives, og hvorledes Taksterne skulle fastsættes, ville vi i Virkeligheden holde Handelen og Administrationen sammen. Og naar man fastholder, at den Afgift af 20 pCt., som Handelen skal betale, er en Skat, er det en Selvfølge, at de 20 pCt. maa gaa fra den Pris, man vil give deroppe. Man kan ikke baade puste og have Mel i Munden, man kan ikke baade tage hele Udbyttet, som Handelen med Rimelighed kan give, omtrent 20 pCt., og sige: „Det betale vi deroppe“, og samtidig have et Overskud. Det er umuligt. Skulle vi blive ved paa den Maade, maa der komme Underskud, og saa er det Staten, der kommer til at betale, men saa maa den virkelig ogsaa, hvis der kommer et større Overskud, have Ret til det og til at anvende det paa den Maade, som den anser for bedst for hele den danske Stat, derunder ogsaa for Grønland. Rigsdagen staar bestandig som kontrolerende.

Altsaa, de 20 pCt. kunne betragtes

som en Skat, men saa maa man ogsaa finde sig i, at Indhandels-Taksterne ere saa meget lavere. Men vil man tage det som et naturligt Tilskud, der paa den ene eller den anden Maade enten af Grønlænderne selv eller af den danske Stat gives til dem deroppe, har man paa den Maade allerede disponeret over Udbyttet. Saa hvorledes man end tager paa Sagen, faa Grønlænderne lige meget. Og i Virkeligheden er det Fremtidens Sag at kontrolere, Regeringens og Rigsdagens og Fremtidens Sag i Grønland selv at søge at fremkalde et godt og nyttigt Samfund. Det, vi ville, er at søge efterhaanden at hjælpe Grønlænderne til at staa paa egne Ben, men skulle de kunne det, maa de ogsaa vide, at saa komme de til at staa overfor den fri Udbytning fra alle Sider, og saa ville de knebent kunne magte at betale de 20 pCt. af Indhandelsprisen. Jeg tillader mig igen at anbefale at stemme for de af Udvalget stillede Ændringsforslag og at stemme mod Mindretallets.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): De Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 10ende Valgkreds (P. Knudsen), mener jeg allerede at have imødegaaet ved mine tidligere Udtalelser, og jeg skal derfor ikke opholde mig yderligere derved. Jeg henstiller til det ærede Medlem, om han ikke finder Anledning til efter mine Udtalelser at tage sine Ændringsforslag tilbage. Det ærede Medlem tog jo kun et Par Ændringsforslag tilbage, men fastholdt blandt andet Ændringen om Valgretten. Jeg ønsker da kun at sige, at de, der stemme derfor, stemme blandt andet for at indskrænke Valgretten og berøve adskillige nuværende Vælgere i Grønland deres Valgret, uden at man vil give Ministeren Lejlighed til forinden at forhandle med den grønlandske Befolknings Landsraad, som der i øvrigt er Enstemmighed om at oprette.

P. Knudsen: Med Hensyn til det Forhold, den ærede Ordfører sidst omtalte, skal jeg sige, at jeg har udtalt mig udførligt derom i Udvalget. Hvis jeg havde Udsigt til, at den Takstordning, jeg har tilladt mig at foreslaa, vilde blive ført igennem, hvis Udvalget havde sluttet sig dertil, skulde den Femtedel af Værdien, der vindes, selvfølgelig ikke betales paa den Maade, som det her foreslaas. Saa vilde jeg finde det naturligt, at Grønlænderne selv betalte den Skat, som gaar til for at bære de offentlige Kasser deroppe